

○ Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně,
svými ústy v známost uvádět tvou věrnost po všechna pokolení.
Pravím: Tvoje milosrdenství je zbudováno navěky.
v nebesích jsi pevně založil svou věrnost.
řekl: "Uzavřel jsem smlouvu se svým vyvoleným.
přisahal jsem Davidovi, svému služebníku:
Dám, že tvé potomstvo bude navěky stát pevně.
já jsem zbudoval tvůj trůn pro všechna pokolení." **Selah**

Nebesa ti, Hospodine, vzdávají za tvůj div chválu,
shromáždění svatých velebí tvou věrnost.
Vždyť kdo v oblacích se může Hospodinu rovnat?
Kdo z Božích synů se podobá Hospodinu?
Strašný je Bůh v kruhu svatých, nesmírný,
budící bázeň ve všech kolem sebe.

Hospodine, Bože zástupů, kdo je jako ty? Jsi
nepřemožitelný, Hospodine, a tvá věrnost tě
provází všudy. Umíš zvládnout zpupné moře,
zkrotit jeho vzduť vlny. Netvora jsi zdeptal, jako bys
ho proklál, mocnou paží jsi rozprášil svoje nepřátele.
Tvá jsou nebesa, tvá je i země, založil jsi svět
a všechno, co je na něm. Ty jsi stvořil jih i sever,
i Tábor a Chermón plesají v tvém jménu.

V své paži máš bohatýrskou sílu, tvá ruka je
mocná, tvá pravice pozdvížená. Spravedlnost
a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde
milosrdenství a věrnost. Blaze lidu
který zná vítězný hláhol, který chodí ve světle
tvé tváře, Hospodine. Budou jásat každý den v tvém
jménu, pozvedá je tvoje spravedlnost, neboť ty jsi
leskem jejich moci: tvou přízni zvedá. Štít náš
se náš roh patří Hospodinu, náš král Svatému Izraele.
Ve vidění promluvil jsi jednou ke

svým věrným. Řekl: "Poskytl jsem bohatýru pomoc,
povýšil jsem vybraného z lidu. Nalezl jsem Davida,
svého služebníka, pomazal jsem ho svým olejem svatým.
Pevně bude moje ruka při něm, udatným ho učiní
má paže. Nepřítel ho nepřekvapí a bídák ho nepokoří.

Žalm 89

Před ním potru jeho protivníky, porazím ty, kdo ho nenávidí.
Bude s ním mé milosrdenství a věrnost,
jeho roh se pozvedne v mém jménu.
I na moře vložím jeho ruku a jeho pravici na řeky.
On mě bude vyzvat: >Tys můj Otec, můj Bůh, moje spásná skála,
a já ho učiním prvorozeným, nejvyšším nad králi země.

Svoje milosrdenství mu zachovám věčně.
věrně dodržím svou smlouvu, Jeho potomstvu dám
trvat navěky, jeho trůnu po všechny dny nebes,
Opustí-li jeho synové můj zákon, nebudou-li
žít podle mých rádu, budou-li má nařízení znesvěcovat,
nebudou-li dbát mých přikázání, ztrestám jejich nevěrnosti
metlou a ranami jejich nepravosti, ale svoje milosrdenství mu
neodejmu, nehradím svou věrnost, neznesvětim svoji smlouvu,
nezměním, co splynulo mi ze rtů. Jednou jsem přisahal na svou
svatost. Cožpak bych lhal Davidovi? Jeho potomstvo potrvá
navěky, i jeho trůn přede mnou bude jako slunce,
pevně bude stát navěky jako měsíc, věrný svědek nad oblaky."

Zanevřels však na něj, zavrhl ho, na svého pomazaného
ses rozlil. Zrušil jsi smlouvu se svým služebníkem, jeho čelenku
jsi znesvětil, srazil k zemi. Všechny jeho zdi jsi zbořil,
jeho pevnosti obrátils v trosky. Plení ho všichni, kdo táhnou
kolem, tupení svých sousedů je vydán. Pozvedls
pravici jeho protivníků, učinils všem jeho nepřítelům
radost. Otupil jsi ostří jeho meče,
nedal jsi mu obstát v boji. Posvátné čistoty
jsi ho zbavil, jeho trůn jsi skácel na zem.
Zkrátil jsi dny jeho mládí, pokryl jsi ho hanbou.

Dlouho ještě, Hospodine? Skryl ses natrvalo?
Bude tvoje rozhořčení sálat jako oheň?
Pamatuj, co jsem. Vždyť co je lidský věk?
Což šalebně jsi stvořil všechny lidi?
Který muž kdy žil a nedočkal se smrti?
Z moci podsvětí kdo zachránil se?
Kde zůstalo někdejší tvé milosrdenství?
ó Panovníku, jež jsi odpřisáhl Davidovi na svou věrnost?
Panovníku, připomeň si potupu svých služebníků,
kterou od všech možných národů v mém klíně nosím.
Tvoji nepřítelé, Hospodine, potupili, potupili každou
stopu po tvém pomazaném!
Požehnán buď Hospodin navěky. Amen, amen.